

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.046**

din 14 iulie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 — 287¹⁷
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea
contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice
și a contractelor de concesiune de servicii**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 — 287¹⁷ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Compact Security” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 572/97/2010 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.737D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul criticat a fost modificat în sensul dorit de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 august 2010, pronunțată în Dosarul nr. 572/97/2010, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 — 287¹⁷ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Compact Security” — S.R.L. din Deva.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia își întemeiază critica referitoare la neconstituționalitatea extrinsecă a dispozițiilor art. 286—287¹⁷ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 prin raportare la prevederile constituționale cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. k), art. 76 alin. (1), art. 115 alin. (1), (4) și (5). În esență, se susține că legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care conține norme ce intră în sfera de reglementare a legilor organice, nu respectă condițiile prevăzute de art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție. Astfel, deși

textele criticate reglementează în domeniul contenciosului administrativ, legea de aprobare a ordonanței este o lege ordinară, iar nu organică.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 286 — 287¹⁷ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, care reglementează procedura de soluționare în primă instanță a proceselor și a cererilor privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 1 referitoare la statul român, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 52 referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 referitoare la categorii de legi, art. 76 referitoare la adoptarea legilor și a hotărârilor și art. 115 referitoare la delegarea legislativă.

1. Ulterior aprobării prin lege a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, prevederile care consacrau dispozițiile generale privind procedura de soluționare a litigiilor în instanță au suferit modificări succesive. Astfel, au fost adoptate Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2009 privind unele

măsurile în domeniul legislației referitoare la achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 12 martie 2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 23 iunie 2009, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 2 iulie 2010. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2010 a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 31 decembrie 2010, lege adoptată cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituție, iar celelalte ordonanțe nu au fost încă aprobate prin lege de către Parlament. Prin urmare, la data la care Curtea Constituțională efectuează controlul de constituționalitate, sunt în vigoare dispozițiile art. 286 — 287¹⁷ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, în forma modificată prin ordonanțe de urgență, după adoptarea Legii nr. 337/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii. Legea nr. 278/2010, prin care s-a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2010, a modificat dispozițiile acesteia în sensul că procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică se soluționează în primă instanță de către secția comercială a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante.

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011*), nepublicată încă la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a stabilit că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate care reglementează competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante își produc în continuare efectele juridice.

În acest caz, Curtea are competența de a controla constituționalitatea dispozițiilor legale care reglementează competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante.

2. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 286 — 287¹⁷ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 1.014 din 8 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 31 august 2010, Decizia nr. 1.544 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 7 ianuarie 2011, și Decizia nr. 867 din 24 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 29 iulie 2010.

Soluția adoptată în deciziile anterioare, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au apărut elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 — 287¹⁷ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Compact Security” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 572/97/2010 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

*) Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.146

din 13 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1¹) lit. b) pct. (i) și (ii) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1¹ din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Daniel Neagu în Dosarul nr. 7.571/281/2009 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.989D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.571/281/2009, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1¹ din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.**

Excepția a fost ridicată de recurentul Daniel Neagu cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 7.214 din 22 iunie 2009, pronunțată de Judecătoria Ploiești într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională în contradictoriu cu intimatul Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. — Secția de Drumuri Naționale Buzău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 și 25, deoarece, „prin conținut și efecte, creează o situație avantajoasă pentru societățile comerciale care au posibilitatea emiterii unei copii certificate pentru conformitate cu originalul de către reprezentanții conducerii societății, pe când în cazul persoanelor fizice acestea trebuie să aibă originalul, fie o copie legalizată la un notar public de pe dovada plății”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege atacate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), al art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1¹ din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că, în realitate, autorul acesteia critică dispozițiile art. 1 alin. (1¹) lit. b) pct. (i) și (ii) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, care au în prezent următorul cuprins:

„(1¹) *Rovinieta valabilă este: [...]*

b) rovinietă matcă-cupon, aplicată în partea stângă jos a parbrizului vehiculului, a cărei perioadă de valabilitate cuprinde ziua în care se efectuează verificarea care asigură, prin tarifele plătite, dreptul de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, având înscris numărul de înmatriculare al vehiculului. În cazul deteriorării rovinietei matcă-cupon, dovada achitării tarifului de utilizare se face astfel:

(i) pentru utilizatorii persoane fizice — documentul care atestă plata integrală a tarifului de utilizare, în original sau în copie legalizată;

(ii) pentru utilizatorii persoane juridice — documentul care atestă plata integrală a tarifului de utilizare, în original sau o copie a acestuia ștampilată și semnată în original de către conducătorul unității, cu înscrisul «Conform cu originalul»;”

În aceste condiții, Curtea urmează să se pronunțe asupra acestor dispoziții de lege.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi și art. 25 privind libera circulație.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în speță, autorul excepției, nemulțumit de soluția legislativă existentă, solicită modificarea textelor de lege criticate, în sensul ca utilizatorii persoane fizice să dețină, în original sau în simplă copie, documentul care atestă plata tarifului de utilizare. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, are ca finalitate

modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului. Or, o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1¹) lit. b) pct. (i) și (ii) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Daniel Neagu în Dosarul nr. 7.571/281/2009 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.201

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Cătălin Denis Ciurea în Dosarul nr. 2.225/232/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.070D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.225/232/2008, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de recurentul Cătălin Denis Ciurea cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 316 din 17 februarie 2009, pronunțată de Judecătoria Găiești, în contradictoriu cu Inspectoratul de Poliție al Județului Dâmbovița.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate

contravin prevederilor constituționale ale art. 21, art. 23 alin. (11) și art. 53, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „regimul instituit prin aplicarea cumulativă de sancțiuni (puncte amendă, suspendarea permisului de conducere, puncte de penalizare și măsuri administrative) determină o restrângere excesivă a unor drepturi. Totodată, textele de lege criticate înfrâng prezumția de nevinovăție, întrucât în timpul etapei administrative contravenientului i s-a aplicat o sancțiune de către un agent de poliție care nu prezintă garanții de independență și imparțialitate”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 102 alin. (3) lit. e): „*Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte: [...]*

e) *depășirea cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv și pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.*”;

— Art. 111 alin. (1) lit. c): „*Permisul de conducere sau dovada înlocuitoare a acestuia se reține în următoarele cazuri: [...]*

c) *la săvârșirea uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 100 alin. (3), art. 101 alin. (3), art. 102 alin. (3) și în situația prevăzută la art. 115 alin. (1).*”

În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție și art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 325 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 9 mai 2011, a statuat că „reglementarea prin lege, pe lângă sancțiunea principală — amenda, și a uneia sau mai multor sancțiuni complementare nu este de natură a încălca dispozițiile constituționale, aceste sancțiuni având drept scop înlăturarea stării de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege”.

De asemenea, Curtea a constatat că „liberul acces la justiție al persoanei care a fost sancționată contravențional este asigurat prin posibilitatea de a formula plângere, în condițiile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, potrivit căruia *«împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta»*, cadru în care, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, aceasta poate formula toate apărările pe care le consideră necesare, iar instanța de judecată, verificând legalitatea și temeinicia procesului-verbal, hotărăște asupra sancțiunilor aplicate [...]. În acest sens, art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, legea-cadru în materie contravențională, prevede că *«Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării»*”.

Așadar, instanțele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De altfel, cât privește dispozițiile art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, criticate fie distinct, fie împreună cu alte dispoziții ale aceluiași act normativ, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind Decizia nr. 1.065 din 16 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 din 11 octombrie 2010, și Decizia nr. 1.420 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 18 decembrie 2009.

În fine, contrar susținerilor autorului excepției, textele de lege criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut încă din primul articol al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, respectiv *„asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului”*.

De asemenea, dispozițiile de lege criticate nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de o instanță independentă, imparțială și stabilă prin lege, într-un termen rezonabil, reglementarea reținerii permisului de conducere nefiind de natură să aducă în vreun fel atingere acestor garanții procesuale.

Pentru identitate de rațiune, considerentele și soluția pronunțată prin deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) și art. 111 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Cătălin Denis Ciurea în Dosarul nr. 2.225/232/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.204

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. e) și j) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. e) și j) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gratian Trans” — S.R.L. din Jebel, județul Timiș, în Dosarul nr. 1.622/252/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.094D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.622/252/2009, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. e) și j) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.**

Excepția a fost ridicată de recurentul Societatea Comercială „Gratian Trans” — S.R.L. din Jebel, județul Timiș, cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.745 din 2 decembrie 2009, pronunțată de Judecătoria Lugoj într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională în contradictoriu cu intimatul Direcția Regională Drumuri și Poduri Timișoara — EMCATR.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 56, deoarece „Statul român percepe același tarif de utilizare a rețelei naționale de drum în mod direct prin rovinietă, dar și în mod indirect prin includerea accizei pe carburanți (produse energetice) în prețul acestora. În acest mod sistemul legal de impunere nu asigură așezarea justă a sarcinilor fiscale, creând în sarcina consumatorului o situație împovărătoare prin perceperea de două ori a aceluiași impozit numit *taxă de drum*.”

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege atacate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. e) și j) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1) lit. e) și j): „În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează: [...]

e) tariful de utilizare — o anumită sumă a cărei plată conferă unui vehicul dreptul de a utiliza, pe parcursul unei perioade date, rețeaua de drumuri naționale din România, concesionată Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.; [...]

j) rovinietă — documentul sau înregistrarea în format electronic care atestă achitarea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România. Modelul, forma, conținutul, modul, condițiile și mijloacele de eliberare ale rovinietei se stabilesc prin normele metodologice aprobate prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii;”;

— Art. 8 alin. (1): „Fapta utilizatorilor români sau străini de a circula fără a deține o rovinietă valabilă constituie contravenție și se sancționează cu amendă.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 56 — *Contribuții financiare*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu conțin, sub niciun aspect, reglementări de natură a înfrânge principiul justei așezări a sarcinilor fiscale.

Totodată, Curtea reține că, în speță, autorul excepției, nemulțumit de soluția legislativă existentă, solicită modificarea textelor de lege criticate, în sensul ca utilizatorii să nu mai achite tariful de utilizare a rețelei de drumuri naționale. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, are ca finalitate modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului. Or, o asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. e) și j) și art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gratian Trans” — S.R.L. din Jebel, județul Timiș, în Dosarul nr. 1.622/252/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Europene

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 40 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2011 privind stabilirea unor măsuri organizatorice în domeniul afacerilor europene,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Europene

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale și principalele funcții și atribuții

Art. 1. — (1) Ministerul Afacerilor Europene se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, în vederea realizării obiectivelor prevăzute la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2011 privind stabilirea unor măsuri organizatorice în domeniul afacerilor europene.

(2) Ministerul Afacerilor Europene este minister de sinteză.

(3) Ministerul Afacerilor Europene are sediul în municipiul București, Bd. Aviatorilor 50A, sectorul 1. Ministerul Afacerilor Europene își poate desfășura activitatea și în alte sedii utilizate în condițiile legii.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Europene exercită funcțiile prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2011.

Art. 3. — (1) În realizarea funcțiilor sale, Ministerul Afacerilor Europene îndeplinește următoarele atribuții principale:

I. În domeniul coordonării/gestionării fondurilor europene:

a) îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 8 și 17 din Hotărârea Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale, cu modificările și completările ulterioare;

b) cooperează cu instituțiile cu atribuții în domeniul achizițiilor publice pentru asigurarea unui cadru adecvat de derulare a procedurilor de achiziție publică desfășurate în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale, în condițiile prevăzute de lege;

c) cooperează cu Autoritatea de Audit în vederea asigurării permanente a conformității sistemelor de management și control specifice programelor operaționale finanțate din instrumente structurale;

d) cooperează cu Autoritatea de Certificare și Plată în vederea stabilirii și implementării măsurilor necesare realizării unui management financiar riguros și eficient al fondurilor alocate programelor operaționale finanțate din instrumente structurale;

e) îndeplinește atribuțiile aferente coordonatorului național al asistenței, prevăzute în memorandumurile de înțelegere dintre Guvernul României și Comisia Europeană privind Programul PHARE și Facilitatea de tranziție;

f) îndeplinește atribuțiile aferente coordonării participării României la proiectele de twinning în calitate de punct național de contact;

g) îndeplinește atribuțiile aferente punctului național de contact pentru mecanismul financiar al Spațiului Economic European 2004—2009, conform anexei A, secțiunea 2.1 „Administrarea — Selecția proiectelor — Monitorizarea” din Memorandumul de înțelegere pentru implementarea mecanismului financiar SEE 2004—2009 dintre guvernele

Islandei, Principatului Liechtenstein, Guvernul Norvegiei și Guvernul României, publicat în temeiul Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.363/2007;

h) îndeplinește atribuțiile aferente punctului național de contact pentru Programul de cooperare norvegian pentru creștere economică și dezvoltare durabilă 2004—2009, conform Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul Norvegiei și Guvernul României pentru Programul de cooperare norvegian pentru creștere economică și dezvoltare durabilă, publicat în temeiul Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.165/2007;

i) îndeplinește atribuțiile aferente participării la coordonarea politicii în domeniul polilor de creștere.

II. În domeniul afacerilor europene:

a) realizează, prin intermediul Comitetului de coordonare a afacerilor europene, în limita competențelor specifice, coordonarea interministerială în vederea elaborării pozițiilor României pe problematica afacerilor europene, scop în care:

1. asigură coerența intersectorială a pozițiilor naționale pentru tematicile europene. În acest sens:

(i) examinează și avizează, cu excepția aspectelor de relații externe aflate în competența Ministerului Afacerilor Externe, pozițiile care vor fi exprimate de România în cadrul formațiunilor ministeriale ale Consiliului Uniunii Europene, comitetelor reprezentanților permanenți (COREPER) și grupurilor de lucru ale Consiliului;

(ii) monitorizează participarea instituțiilor la procesul de elaborare și formulare a pozițiilor României, în funcție de domeniul specific, precum și participarea reprezentanților acestora la negocierile desfășurate în cadrul Consiliului Uniunii Europene și Comisiei Europene;

2. conduce, potrivit legii, reuniunile Comitetului de coordonare a afacerilor europene, denumit în continuare *Comitetul de coordonare*; asigură activitatea executivă și de secretariat a Comitetului de coordonare și urmărește îndeplinirea deciziilor stabilite de acesta;

3. supune dezbaterii Comitetului de coordonare aspectele aflate în divergență între ministere și/sau alte instituții ale administrației publice centrale și nesoluționate la nivelul grupurilor de experți;

4. prezintă primului-ministru și Guvernului propuneri pentru soluționarea divergențelor rămase nerezolvate la nivelul Comitetului de coordonare;

5. organizează registrul pozițiilor naționale elaborate și transmise cu privire la proiectele de acte legislative ale Uniunii Europene;

b) monitorizează evoluția în Parlamentul European a dosarelor europene prioritare pentru România, cu excepția aspectelor de politică externă și de securitate comună aflate în competența Ministerului Afacerilor Externe;

c) informează membrii români în Parlamentul European cu privire la elementele de poziție adoptate de România, pe domeniile aflate în competența sa;

d) informează periodic misiunile statelor membre în România cu privire la subiectele aflate pe agenda Consiliului Uniunii Europene, precum și cu privire la alte aspecte aflate în competența sa;

e) coordonează, împreună cu Ministerul Afacerilor Externe, potrivit competențelor sale, elaborarea documentelor necesare pentru participarea la reuniunile Consiliului European;

f) coordonează procesul de notificare electronică a legislației naționale care transpune dreptul Uniunii Europene;

g) asigură coordonarea interministerială în vederea transpunerii directivelor europene și asigurării cadrului de aplicare directă a regulamentelor și deciziilor Uniunii Europene;

h) avizează, în mod obligatoriu, proiectele de acte normative care urmăresc transpunerea sau asigurarea cadrului de aplicare directă în legislația națională a actelor legislative ale Uniunii Europene ori care au relevanță europeană și examinează, sub aspectul compatibilității cu reglementările Uniunii Europene, la solicitarea Departamentului pentru Relația cu Parlamentul, propunerile legislative, în vederea formulării punctului de vedere al Guvernului asupra acestora;

i) coordonează și supraveghează fundamentarea de către autoritățile și instituțiile publice a pozițiilor naționale care urmează a fi comunicate Comisiei Europene, în cadrul solicitărilor de informații ale acesteia, transmise prin intermediul bazei de date electronice constituite în acest scop;

j) reprezintă România în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și a altor instituții ale Uniunii Europene:

1. în cadrul procedurilor prevăzute la art. 258—260 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în legătură cu etapele precontencioase și contencioase ale acțiunii în constatarea neîndeplinirii obligațiilor rezultate din aplicarea Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene;

2. în cadrul procedurilor prevăzute la art. 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în legătură cu acțiunea în anulare;

3. în cadrul procedurilor prevăzute la art. 265 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în legătură cu acțiunea în constatarea abținerii de a acționa;

4. în cadrul procedurilor prevăzute la art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind cererea având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare;

5. în cadrul procedurilor prevăzute la art. 268 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind acțiunea în repararea daunelor, în conformitate cu art. 340 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

6. în cadrul procedurilor legate de aplicarea art. 270 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

7. în cadrul procedurilor litigioase prevăzute la art. 271 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind obligațiile care rezultă din statutul Băncii Europene de Investiții, măsurile adoptate de Consiliul Governorilor Băncii Europene de Investiții, măsurile adoptate de Consiliul Directorilor Băncii Europene de Investiții, precum și în legătură cu îndeplinirea de către băncile centrale naționale a obligațiilor care rezultă din aplicarea Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și a Statutului Sistemului European al Băncilor Centrale;

8. în cadrul procedurii prevăzute la art. 218 alin. (11) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind obținerea avizului Curții de Justiție cu privire la compatibilitatea unui acord preconizat cu dispozițiile tratatelor;

9. în cadrul procedurii prevăzute la art. 256 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

10. în cadrul procedurii prevăzute la art. 256 alin. (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

11. în cadrul procedurii prevăzute la art. 256 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

k) reprezintă România în procedurile jurisdicționale înaintea Curții de Justiție a Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS);

l) coordonează și monitorizează, potrivit legii, îndeplinirea obligațiilor care decurg din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene, inclusiv a prevederilor Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană;

m) reprezintă punctul național de contact pentru problematica pieței interne și pentru Oficiul TAIEX al Comisiei Europene;

n) organizează Centrul Național SOLVIT;

o) este coordonator național al Sistemului de informare al pieței interne (IMI) și coordonator al ariei legislative servicii;

p) urmărește evoluția politicilor Uniunii Europene și poate propune măsuri pentru adaptarea politicilor României la acestea;

q) coordonează elaborarea sau, după caz, participă la elaborarea strategiilor și programelor naționale adoptate în contextul politicilor Uniunii Europene; monitorizează implementarea acestora, inclusiv a documentelor programatice derivate din acestea;

r) reprezintă coordonatorul național și punctul tehnic de contact în problematica Strategiei „Europa 2020”;

s) coordonează elaborarea, monitorizarea și evaluarea Programului național de reformă, instrumentul de punere în aplicare a Strategiei „Europa 2020”;

t) conduce și asigură secretariatul tehnic al Grupului de lucru la nivel înalt pentru Strategia „Europa 2020” (secretar de stat sau echivalent);

u) elaborează sinteze și rapoarte de monitorizare a îndeplinirii obligațiilor României ca stat membru al Uniunii Europene, le prezintă Guvernului și, după caz, Comisiei Europene;

v) participă la acțiunile Uniunii Europene vizând schimbul de experiență și bune practici între statele membre, în contextul implementării Strategiei „Europa 2020” și a Programului național de reformă;

w) coordonează procesul de comunicare internă privind domeniul afacerilor europene;

x) răspunde de aplicarea dispozițiilor Legii nr. 92/2002 pentru aprobarea participării României, cu drepturi depline, la Consiliul de Administrație al Colegiului Europei și a plății cotizației anuale.

(2) Ministerul Afacerilor Europene gestionează mecanismul intern de rambursare a cheltuielilor de transport pentru participarea delegaților români la reuniunile Consiliului Uniunii Europene și Consiliului European.

(3) Ministerul Afacerilor Europene exercită auditul intern asupra activităților desfășurate în cadrul aparatului propriu și/sau evaluează activitățile de audit intern desfășurate în cadrul structurilor aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea ministerului, în condițiile legii.

(4) Ministerul Afacerilor Europene aplică legislația în domeniul resurselor umane: recrutare, angajare, avansare, promovare, mobilitate, sancționare și încetare a raporturilor de muncă/serviciu, respectiv salarizare a personalului din autoritatea sa, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

(5) Ministerul Afacerilor Europene îndeplinește orice alte atribuții din domeniul său de activitate stabilite prin acte normative.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea Ministerului Afacerilor Europene

Art. 4. — (1) Structura organizatorică a Ministerului Afacerilor Europene este prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Personalul Ministerului Afacerilor Europene este compus din demnitari, funcționari publici și personal contractual salarizat în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Numărul maxim de posturi aprobat pentru Ministerul Afacerilor Europene este de 240, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.

(3) Statul de funcții, statul de personal și structura posturilor pe compartimente, încadrarea personalului, modificarea, suspendarea sau încetarea raporturilor de serviciu ori a raporturilor de muncă se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor europene.

(4) Ministerul Afacerilor Europene preia fără examen sau concurs personalul încadrat la Departamentul pentru Afaceri

Europene (DAE), precum și personalul încadrat la Autoritatea pentru Coordonarea Instrumentelor Structurale (AC/S), în condițiile legii.

Art. 5. — Atribuțiile și răspunderile structurilor din aparatul propriu al Ministerului Afacerilor Europene, în conformitate cu structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1, se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a ministerului, aprobat prin ordin al ministrului afacerilor europene.

Art. 6. — Pentru realizarea obiectivelor și atribuțiilor sale, Ministerul Afacerilor Europene poate colabora cu specialiști în diverse domenii de activitate, în condițiile legii.

Art. 7. — (1) În coordonarea Ministerului Afacerilor Europene funcționează Institutul European din România, înființat potrivit legii.

(2) Finanțarea Institutului European din România se asigură prin bugetul Ministerului Afacerilor Europene.

SECȚIUNEA a 3-a

Conducerea și administrarea Ministerului Afacerilor Europene

Art. 8. — (1) Conducerea Ministerului Afacerilor Europene se asigură de către ministrul afacerilor europene.

(2) Ministrul afacerilor europene reprezintă ministerul în raporturile cu celelalte ministere, cu alte autorități publice și instituții publice, organizații interne și internaționale, precum și cu persoane fizice și juridice române și străine. Prin ordin al ministrului afacerilor europene unele atribuții pot fi delegate secretarilor de stat, secretarului general, persoanelor cu funcții de conducere din compartimentele de specialitate și altor persoane din aparatul propriu al ministerului.

(3) Ministrul afacerilor europene este ordonator principal de credite și îndeplinește, în domeniul de activitate al ministerului, atribuțiile generale prevăzute la art. 53 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare. Ministrul afacerilor europene poate delega această calitate secretarilor de stat, secretarului general sau altor persoane împuternicite în acest scop. Prin ordin al ministrului afacerilor europene se vor preciza limitele și condițiile delegării.

Art. 9. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale, ministrul afacerilor europene emite ordine și instrucțiuni.

(2) Prin ordin al ministrului afacerilor europene pot fi delegate atribuții și persoanelor cu funcții de conducere din cadrul ministerului.

(3) Pe lângă ministrul afacerilor europene funcționează, ca organ consultativ, colegiul ministerului. Componenta și regulamentul de funcționare ale colegiului ministerului se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor europene.

(4) Cabinetele demnitarilor se organizează și funcționează potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările ulterioare. Personalul din cadrul cabinetelor demnitarilor are statut de personal contractual.

Art. 10. — (1) Ministrul afacerilor europene este ajutat în activitatea sa de 2 secretari de stat și un subsecretar de stat, numiți prin decizii ale primului-ministru, precum și de secretarul general, numit în condițiile legii.

(2) Secretarii de stat exercită atribuțiile delegate prin ordin al ministrului afacerilor europene. În cazul în care unul dintre secretarii de stat nu își poate exercita atribuțiile curente, atribuțiile sale vor fi exercitate, prin ordin al ministrului afacerilor europene, de celălalt secretar de stat.

(3) Secretarul general al ministerului este înalt funcționar public, numit în condițiile legii. Acesta asigură stabilitatea funcționării ministerului, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale dintre structurile ministerului.

(4) Secretarul general are atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 49 alin. (2) din Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare. Acesta poate îndeplini și alte atribuții prevăzute de Regulamentul de organizare și funcționare al Ministerului Afacerilor Europene ori încredințate de ministrul afacerilor europene, în condițiile legii.

Art. 11. — Ministerul Afacerilor Europene poate închiria spații pentru necesități proprii, în condițiile legii.

Art. 12. — (1) Stabilirea numărului maxim de autoturisme și a consumului lunar de carburanți se face potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Ministerul Afacerilor Europene are în dotare, pentru activități specifice, mijloace de transport. Numărul acestora, precum și consumul de carburanți sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Persoanele care prin lege au dreptul de a utiliza mijloacele de transport din dotarea Ministerului Afacerilor Europene, precum și persoanele care desfășoară activități specifice pot folosi mijloacele de transport din parcul propriu al Ministerului Afacerilor Europene în baza permisului de conducere pe care îl posedă, cu aprobarea prealabilă a ordonatorului principal de credite.

CAPITOLUL II Dispoziții finale

Art. 13. — În termenul prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2011, Ministerul Afacerilor Europene preia de la DAE și de la Secretariatul General al Guvernului, pe baza protocolului de predare-preluare, structura de personal, prevederile bugetare pe anul 2011, execuția bugetară până în momentul predării-preluării și patrimoniul stabilit pe baza situațiilor financiare întocmite potrivit art. 28 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. — (1) Patrimoniul Ministerului Afacerilor Europene se constituie pe baza protocoalelor de predare-preluare ce se vor încheia în termenul prevăzut de art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2011.

(2) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

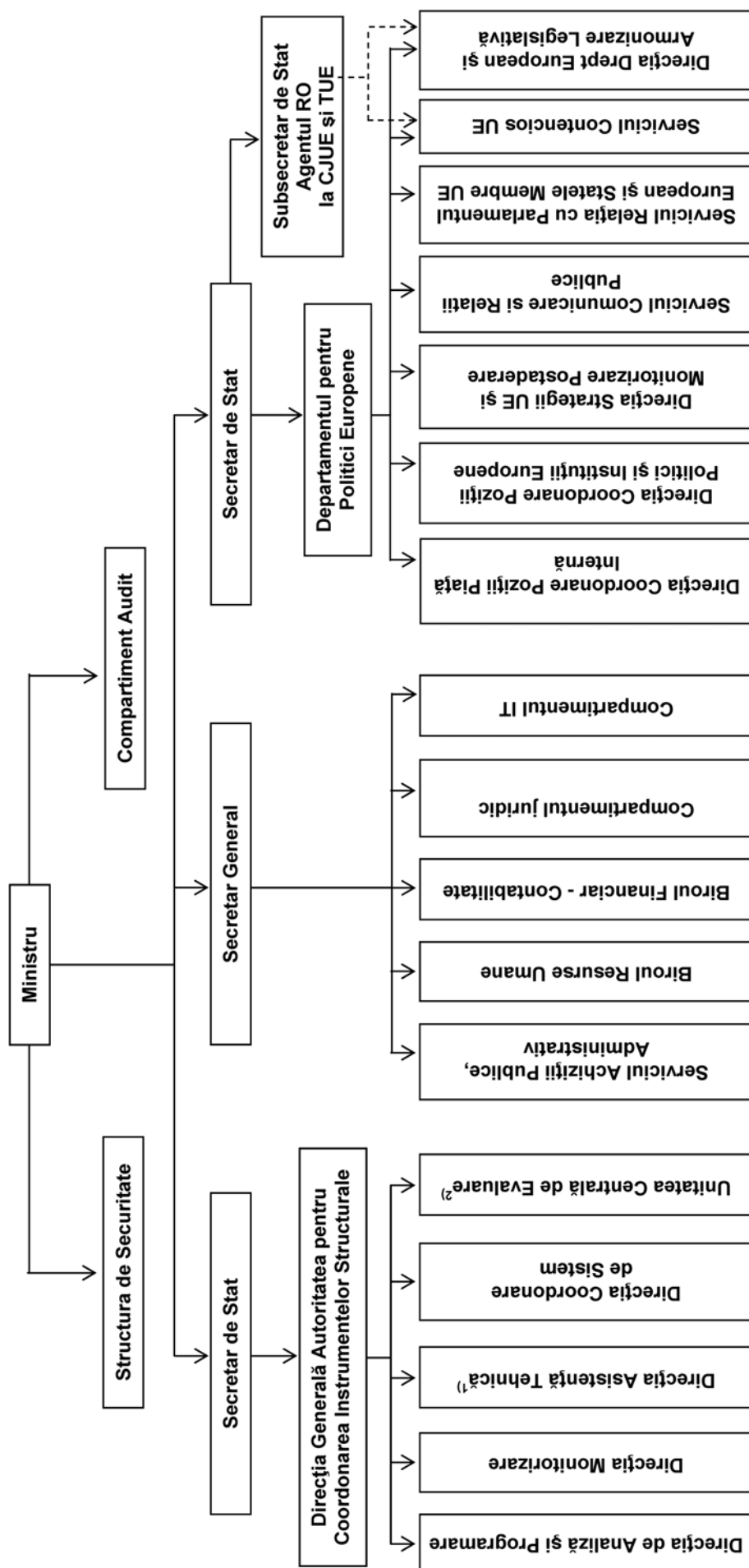
PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Sulfina Barbu
Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Afacerilor Europene

12

Numărul maxim de posturi = 240
(exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului)

1) Îndeplinește funcția de Autoritate de management pentru Programul operațional Asistență tehnică.

2) Se organizează și funcționează la nivel de birou.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

**MIJLOACELE DE TRANSPORT
și consumul de carburanți pentru activități specifice**

Nr. crt.	Ministerul Afacerilor Europene	Tipul mijlocului de transport	Numărul maxim aprobat (bucăți)	Consumul maxim de carburant pentru un autovehicul (litri/lună/vehicul)
1.	Parc auto demnitari și asimilații acestora*)	— autoturism	5	200
2.	Parc auto comun*)	— autoturism	2	150
3.	Parc auto transport marfă, persoane, delegații**)	— autoturism — microbuz	1 1	150 150

*) Numărul autoturismelor este reglementat de art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

**) Numărul autoturismelor este reglementat de art. 5 alin. (3) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

NOTE:

1. Nu se consideră depășiri ale consumului de carburanți normat pe autovehicul consumul care, la nivelul anului, se încadrează în limita combustibilului normat în raport cu numărul de autovehicule aprobat fiecărei unități.

2. Autoturismele din parcul auto al Ministerului Afacerilor Europene pot fi conduse și de demnitari sau de alte categorii de salariați cu funcții de răspundere, nominalizați prin ordin al ministrului afacerilor europene.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru stabilirea condițiilor care pot fi asociate tarifelor de aeroport și a criteriilor care pot fi aplicate la diferențierea tarifelor de aeroport

Având în vedere prevederile art. 4 lit. v) și ale art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 455/2011 privind tarifele de aeroport, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prezentul ordin se aplică tuturor aeroporturilor civile din România deschise utilizării publice, precum și următoarelor tarife de aeroport:

- tariful de aterizare;
- tariful de iluminare;
- tariful de staționare;
- tariful de servicii pentru pasageri;
- tariful de dezvoltare;
- tariful de tranzit;
- tariful de transfer;
- tariful de securitate aeroportuară.

(2) Prezentul ordin nu se aplică în cazul tarifelor percepute pentru furnizarea serviciilor de navigație aeriană de rută și terminală în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.794/2006 al Comisiei din 6 decembrie 2006 de stabilire a unei scheme comune de tarifare pentru serviciile de navigație aeriană, al tarifelor percepute pentru furnizarea serviciilor de handling la sol, prevăzute în anexa la Reglementarea aeronautică civilă

română privind accesul pe piața serviciilor de handling la sol pe aeroporturi — RACR-APSH, ediția 03/2007, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 101/2007, sau al tarifelor percepute pentru finanțarea asistenței acordate pasagerilor cu handicap ori pasagerilor cu mobilitate redusă, prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1.107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului.

(3) Decizia aplicării tarifelor de aeroport prevăzute la alin. (1) aparține administratorului aeroportului.

(4) În cazul în care administratorul unui aeroport intenționează să aplice și alte tarife de aeroport decât cele prevăzute la alin. (1) și (2), acesta informează Ministerul Transporturilor și Infrastructurii în vederea stabilirii și aprobării prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii a condițiilor ce pot fi asociate respectivelor tarife.

Art. 2. — În sensul prezentului ordin, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *tranzit* înseamnă continuarea de către pasager a călătoriei cu un zbor având același indicativ ca zborul de sosire;

b) *transfer* înseamnă continuarea de către pasager a călătoriei cu un zbor având un indicativ diferit de cel al zborului de sosire, fără a depăși 24 de ore între zborul de sosire și cel de plecare de pe respectivul aeroport;

c) *pasager* înseamnă orice persoană care se îmbarcă sau debarcă dintr-o aeronavă, alta decât un membru al echipajului de zbor sau un membru al unei echipe de inspecție/control aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

d) termenii de *aeroport*, *administrator al aeroportului*, *utilizator al aeroportului* și *tarif de aeroport* sunt definiți conform art. 4 lit. a)—d) din Hotărârea Guvernului nr. 455/2011 privind tarifele de aeroport.

Art. 3. — (1) Cu excepția cazurilor în care decide aplicarea criteriilor prevăzute la alin. (2), administratorul unui aeroport nu poate aplica tarife de aeroport diferite pentru același tip de servicii prestate utilizatorilor aeroportului sau pentru utilizarea de către aceștia a aceleiași infrastructuri/facilități aeroportuare.

(2) Criteriile în baza cărora administratorul aeroportului poate aplica tarife de aeroport diferite pentru același tip de servicii prestate utilizatorilor aeroportului sau pentru utilizarea de către aceștia a aceleiași infrastructuri/facilități aeroportuare sunt:

a) încurajarea efectuării zborurilor la/de la aeroportul în cauză cu aeronave cu emisii scăzute de zgomot sau noxe;

b) descurajarea operării pe durata nopții, în cazul aeroporturilor situate în vecinătatea aglomerațiilor urbane;

c) descurajarea operării în afara orelor normale de funcționare a aeroportului.

(3) Administratorul unui aeroport care decide aplicarea unor tarife diferite pentru același tip de servicii prestate utilizatorilor aeroportului sau pentru utilizarea de către aceștia a aceleiași infrastructuri/facilități aeroportuare, în baza criteriilor prevăzute la alin. (2), publică respectivele tarife în Publicația de informare aeronautică AIP — România, împreună cu perioada și, după caz, condițiile de aplicare a acestora.

Art. 4. — (1) În vederea aplicării tarifelor de aeroport în mod nediscriminatoriu și fără denaturarea concurenței între utilizatorii aeroportului, administratorul unui aeroport poate asocia tarifelor de aeroport numai condițiile prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Condițiile menționate la alin. (1) se completează cu prevederile art. 31 alin. (2)—(4) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Tarifele de aeroport împreună cu condițiile asociate se publică prin grija administratorului aeroportului în Publicația de

informare aeronautică AIP — România și se aplică la 6 luni de la publicare.

(4) Administratorul unui aeroport poate aplica, în mod nediscriminatoriu și cu respectarea legislației privind concurența și ajutorul de stat, inclusiv a Orientărilor comunitare privind finanțarea aeroporturilor și ajutorul la înființare pentru companiile aeriene cu plecare de pe aeroporturi regionale, un sistem de stimulente pentru:

a) operarea pe noi destinații;

b) operarea cu aeronave cu greutatea sub 2 tone.

Art. 5. — (1) Administratorul unui aeroport care nu beneficiază de compensații pentru ducerea la îndeplinire a unei obligații de serviciu public are dreptul de a asocia tarifelor de aeroport condiții suplimentare celor prevăzute la art. 4 alin. (1).

(2) Atunci când decide să asocieze condiții suplimentare tarifelor de aeroport, administratorul aeroportului prevăzut la alin. (1) se asigură că respectivele condiții nu denaturează concurența între utilizatorii aeroportului și se aplică în mod nediscriminatoriu și transparent.

Art. 6. — Publicarea în sistemele informatice utilizate pentru vânzarea documentelor de transport a tarifelor de aeroport se face cu respectarea denumirilor, a valorilor acestora și a condițiilor de aplicare prevăzute în Publicația de informare aeronautică AIP — România.

Art. 7. — (1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, administratorii aeroporturilor vor lua măsurile necesare pentru adaptarea tarifelor de aeroport și a condițiilor asociate în conformitate cu prevederile prezentului ordin și pentru publicarea acestora în Publicația de informare aeronautică AIP — România.

(2) Administratorii aeroporturilor care au încheiate contracte de operare cu utilizatorii aeroportului vor aplica prevederile prezentului ordin de la data expirării acestor contracte, dar nu mai târziu de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 23 septembrie 2011.
Nr. 744.

ANEXĂ

CONDIȚIILE care pot fi asociate tarifelor de aeroport

1. Condiții asociate tarifului de aterizare

a) Tariful se calculează pe greutatea maximă la decolare certificată a aeronavei.

b) Frațiunile de tonă mai mici de 500 kg se neglijează, iar cele mai mari de 500 kg se consideră o tonă; aeronavele cu

masa maximă la decolare mai mică de 500 kg vor fi tarificate pentru o tonă.

c) Tariful se percepe pentru o aterizare și o decolare și dă dreptul la:

— utilizarea facilităților și a instalațiilor aeroportului, cu excepția balizajului luminos;

— utilizarea suprafețelor și a facilităților terminalelor, cu excepția celor tarifate separat;

— staționarea aeronavei, dar nu mai mult de două ore după aterizare.

d) Tariful include, după caz, și costurile aeroportului cu obiectivele de investiții și lucrările de întreținere aferente suprafețelor de mișcare pentru aeronave.

e) În scopul încurajării creșterii frecvenței de operare, administratorul aeroportului poate aplica reduceri de maximum 50% la tariful de aterizare, în funcție de numărul de mișcări, în trepte de maximum 5%.

2. Condiții asociate tarifului de iluminare

a) Tariful se calculează pe greutatea maximă la decolare certificată a aeronavei.

b) Frațiunile de tonă mai mici de 500 kg se neglijează, iar cele mai mari de 500 kg se consideră o tonă; aeronavele cu masa maximă la decolare mai mică de 500 kg vor fi tarifate pentru o tonă.

c) Tariful se percepe pentru fiecare aterizare și pentru fiecare decolare efectuate cu utilizarea instalației de balizaj luminos și/sau a dispozitivelor de iluminare ale aeroportului.

3. Condiții asociate tarifului de staționare

a) Tariful se calculează pe greutatea maximă la decolare certificată a aeronavei și pe intervalul de staționare.

b) Frațiunile de tonă mai mici de 500 kg se neglijează, iar cele mai mari de 500 kg se consideră o tonă; aeronavele cu masa maximă la decolare mai mică de 500 kg vor fi tarifate pentru o tonă.

c) Tariful se percepe pentru fiecare oră sau fracțiune de oră de staționare a aeronavei pe aeroport, cu excepția primelor două ore după aterizare. Frațiunea de oră se stabilește la 15 minute.

4. Condiții asociate tarifului de servicii pentru pasageri

a) Tariful se percepe pentru fiecare pasager care se îmbarcă pe aeroport, având punctul de plecare în aeroportul respectiv.

b) Tariful nu se aplică pasagerilor în tranzit, în transfer și copiilor mai mici de 2 ani.

5. Condiții asociate tarifului de dezvoltare

a) Tariful se percepe pentru fiecare pasager care se îmbarcă pe aeroport, având punctul de plecare în aeroportul respectiv, și se publică împreună cu perioada de aplicare.

b) Tariful se percepe pe perioada derulării obiectivelor de investiții pentru finanțarea cărora este aplicat.

c) Tariful se stabilește în mod transparent, cu informarea utilizatorilor aeroportului cu privire la obiectivele de investiții care se finanțează din respectivul tarif și durata de aplicare a tarifului.

d) Tariful nu se aplică pasagerilor în tranzit, în transfer și copiilor mai mici de 2 ani.

6. Condiții asociate tarifului de tranzit

a) Tariful se percepe pentru fiecare pasager aflat în tranzit care debarcă din aeronavă.

b) Tariful nu se aplică copiilor mai mici de 2 ani.

7. Condiții asociate tarifului de transfer

a) Tariful se percepe pentru fiecare pasager care se îmbarcă pe aeroport, aflat în transfer pe respectivul aeroport.

b) Tariful nu se aplică copiilor mai mici de 2 ani.

c) Tariful include, după caz, și costurile aeroportului cu obiectivele de investiții aferente operațiunilor de transfer, cu respectarea cerințelor prevăzute la pct. 5 lit. b) și c), precum și costurile cu securitatea aeroportuară aferente pasagerilor în transfer.

8. Condiții asociate tarifului de securitate aeroportuară

a) Condițiile asociate tarifului de securitate sunt cele prevăzute în Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.190/2005 privind utilizarea tarifului de securitate aeroportuară, cu modificările ulterioare.

b) Tariful nu se aplică pasagerilor în tranzit, în transfer și copiilor mai mici de 2 ani.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

**privind punerea în circulație, în scop numismatic,
a unei monede din argint dedicate aniversării a 450 de ani
de la tipărirea *Evangheliei* în limba română**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României va pune în circulație, în scop numismatic, începând cu data de 26 septembrie 2011, o monedă din argint dedicată aniversării a 450 de ani de la tipărirea *Evangheliei* în limba română.

Art. 2. — Caracteristicile monedei din argint sunt următoarele:

Valoare nominală	10 lei
Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul prezintă în interiorul unui contur circular: inscripția „ROMANIA”, imaginea unei tiparnițe Gutenberg și a două cărți tipărite, valoarea nominală „10 LEI” și stema României; circular, la exterior, un citat din Epilogul *Evangheliei* în limba română tipărite de către diaconul Coresi în 1561: „MAI BINE E A GRAI CINCI CUVINTE CU INTELES, DECIT 10 MIE DE CUVINTE NEINTELESE ÎN LIMBA STRIINA”; în exergă, anul de emisiune „2011”.

Reversul prezintă un detaliu de pe frontispiciul unei pagini din *Evanghelia* tipărită de diaconul Coresi; în stânga, anul tipăririi „1561” și numele tipografului „CORESI”; la exterior, inscripția semicirculară „450 DE ANI DE LA TIPARIREA EVANGHELIEI ÎN LIMBA ROMANA”.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a emisiunii numismatice, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint dedicate aniversării a 450 de ani de la tipărirea *Evangheliei* în limba română au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 21 septembrie 2011.
Nr. 31.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

